

HOTĂRÂRE

cu privire la contestația împotriva Hotărârii nr. 256/11 din 22 decembrie 2023
a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar,
emisă în privința judecătorului Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria Soroca,
sediul central

09 iulie 2024
nr. 420/26

mun. Chișinău

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în componența:

Președintele ședinței:

Membrii:

Sergiu Caraman
Vasile Șchiopu
Ioana Chironeț
Tatiana Ceaglic
Ion Guzun
Aliona Miron
Alexandru Postica
Maria Frunze

examinând în ședință închisă contestația împotriva Hotărârii nr. 256/11 din
22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului
disciplinar, emisă în privința judecătorului Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria
Soroca, sediul central, și luând act de informația membrului Consiliului Superior
al Magistraturii, Ioana Chironeț,

CONSTATĂ :

Argumentele contestației:

1. La 14 februarie 2024, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a
parvenit contestația depusă de Anatolie Bița în privința acțiunilor judecătorului
Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria Soroca, sediul central, care a fost înregistrată
cu nr. 697m.

1.1. În susținerea contestației Anatolie Bița a invocat dezacordul cu
hotărârea nr. 256/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a
contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, indicând asupra caracterului
neîntemeiat al constatărilor și concluziilor date actului de sesizare, asupra
caracterului formalist al procedurilor exercitate, respectiv și ignorarea
circumstanțelor care în comun determină existența abaterilor disciplinare ale
judecătorului Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria Soroca, sediul Central.

Invocă Anatolie Bița că a depus o plângere către Procuratura r. Soroca
privind atragerea la răspunderea penală a angajaților cancelariei Judecătoriei
Soroca, sediul Central, considerând că aceștia în mod intenționat, prin înțelegere
cu partea opusă pe dosarul civil nr. 2-1032/19, nu au recepționat și nu au
înregistrat corespunzător cererea de apel depusă la 30 decembrie 2020 de către
avocatul Ion Căpățînă în interesele lui Anatolie Bița, împotriva hotărârii din 24
decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice a Judecătoriei Soroca, sediul

central, cu nr. de înregistrare 5360.

Astfel, prin ordonanța din 13 iulie 2021, emisă de către procurorul în Procuratura r. Soroca, s-a refuzat primirea cererii în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală, motivele invocate de petiționar fiind considerate superficiale și nefondate, fără a i se elibera ordonanța de refuz solicitată.

Fiind contestată în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală, prin încheierea judecătorească din 01 noiembrie 2021, s-a admis plângerea avocatului Ion Căpățînă, în interesele lui Anatolie Bița, și s-a obligat Procuratura r. Soroca, în limitele competenței atribuite prin lege, să organizeze efectuarea controlului, cu examinarea plângerii petiționarului în ordinea prevăzută de art. 274 din Codul de procedură penală și să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților petiționarului, admise pe parcursul examinării acestui caz, cu emiterea unei ordonanțe fondate, de începere sau neîncepere a urmăririi penale.

La 09 decembrie 2021, prin ordonanța procurorului Sergiu Cebotari în Procuratura r. Soroca, s-a refuzat începerea urmăririi penale la plângerea depusă de către Anatolie Bița.

Nefiind și de astă dată examinată corespunzător cererea respective, în opinia petiționarului, acesta a înaintat o plângere judecătorului de instrucție, care, datorită faptului că au mai fost asemenea plângeri, a emis mai multe încheieri, unele de admitere a plângerii, altele de respingere a plângerii menționate mai sus, însă prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 octombrie 2022 au fost anulate atât încheierea judecătorului de instrucție, cât și ordonanțele emise de Procuratura r. Soroca și dispusă examinarea multiaspectuală a plângerii depusă inițial de către Anatolie Bița.

Contestatarul a menționat că organul procuraturii din nou a emis o ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale pe faptele descrise în plângere, Anatolie Bița fiind nevoit să se adreseze repetat cu o plângere în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală.

1.2. Reieșind din cele expuse, Anatolie Bița a solicitat anularea hotărârii nr. 256/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, emisă în privința judecătorului Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria Soroca, sediul Central, cu atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului sesizat și a angajaților cancelariei Judecătoriei Soroca, sediul Central.

1.3. Toate aceste fapte, acțiuni/inacțiuni au fost reclamate de către petiționar în conținutul sesizării nr. 919s-1319p/m, parvenită în adresa Inspecției judiciare la 03 octombrie 2023.

1.4. Totodată, la 11 octombrie 2023, la Consiliul Superior al Magistraturii a fost înregistrată sesizarea înaintată de către Anatolie Bița, din 28 septembrie 2023 și remisă conform competenței de Secretariatul Parlamentului RM (nr. DPA-B-2876/23 din 09 octombrie 2023) în care se contestă acțiunile judecătorului Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria Soroca, sediul central, și repartizată spre examinare către Inspecția judiciară.

1.5. Reieșind din faptul că potrivit art. 19 alin. (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în cazul în care mai multe sesizări se referă la aceeași faptă și la același judecător, în conformitate cu art. 19 alin. (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, prin încheierea din 15

noiembrie 2023, s-a dispus conexarea într-o singură procedură a sesizărilor înaintate de Anatolie Bița nr. 919s-1319p/m din 05 octombrie 2023 și nr. 944s-1377p/m din 13 octombrie 2023, cu atribuirea procedurii numărului unic nr. 919s-1319 p/m.

1.6. Inspecția judiciară, prin decizia nr. 919s-1319 p/m din 15 noiembrie 2023, a respins ca neîntemeiată sesizarea înaintată de Anatolie Bița, pe motiv că faptele expuse nu constituie abateri disciplinare în măsură să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorului vizat, conform prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

1.7. Împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 919s-1319 p/m din 15 noiembrie 2023, Anatolie Bița a depus contestație invocând dezacordul cu decizia dată și constatările reținute de inspectorul-judecător și a solicitat anularea acesteia și tragerea judecătorului la răspunderea disciplinară.

1.8. Prin hotărârea nr. 256/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Anatolie Bița împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 919s-1319 p/m din 15 noiembrie 2023, emisă pe marginea sesizărilor depuse la asupra acțiunilor judecătorului Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria Soroca, sediul Central.

Aprecierea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii:

2. Examinând contestația și materialele cauzei disciplinare, în limitele controlului de legalitate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră că, contestația depusă de Bița Anatolie urmează a fi respinsă, cu menținerea fără modificări a hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 256/11 din 22 decembrie 2023, emisă în privința acțiunilor judecătorului Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria Soroca, sediul Central, reieșind din următoarele considerente.

2.1. În conformitate cu art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iunie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești.

Prin dispoziția alin. (3) art. 29 din Legea nr.178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Consiliului Superior al Magistraturii i-a fost atribuită competența de a examina contestațiile împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării.

În corespundere cu art. 22 alin. (4) din Legea nr. 947 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de colegiul disciplinar se examinează conform prevederilor Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

2.3. Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr.178/2014, astfel că contestația va fi

examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de către completul de contestații.

2.4. Conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 178/2014 (1) Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. *Procedura în fața completelor de contestație este scrisă.* (2) La necesitate, membrii completelor de contestație pot solicita inspecției judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi. (3) Completele de contestație decid: a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare; b) respingerea contestației ca neîntemeiată sau tardivă. (4) În cazul prevăzut la alin.(3) lit.a), cauza restituită inspecției judiciare se repartizează pentru verificări suplimentare altui inspector-judecător.

2.5. Consiliul Superior al Magistraturii relevă că în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva *Hotărârii Completului de contestații prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului judiciar*, competența Consiliului constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 Legea nr.178/2014, Consiliul, care în această procedură deține statut de instanță quasi-judiciară, avînd competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (art. 29 din Legea nr.178/2014).

2.6. În acest context și ținînd cont de faptul că acțiunile judecătorului Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria Soroca, sediul Central, la moment nu au primit o calificare care s-ar încadra în prevederile art. 4 din Legea nr.178/2014, Consiliul Superior al Magistraturii apreciază contestația drept o chestiune fără o complexitate deosebită, care poate fi examinată în procedură scrisă.

2.7. În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe *în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat* [Allan Jacobsson împotriva Suediei (nr. 2), pct. 49; Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [Varela Assalino împotriva Portugaliei (dec.); Speil împotriva Austriei (dec.)]. Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest domeniu, autoritățile naționale pot, ținînd cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putînd să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (Schuler-Zgraggen împotriva Elveției, pct. 58; Döry împotriva Suediei, pct. 41; a se vedea, a contrario, Salomonsson împotriva Suediei, pct. 39-40).

3. Consiliul Superior al Magistraturii reține că hotărârea motivată nr. 256/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar i-a fost expediată prin poștă contestatarului Anatolie Bița, fiind recepționată la 30 ianuarie 2024, fapt pentru care a semnat în avizul de recepție.

3.2. Respectiv, contestația înaintată de Anatolie Bița înregistrată la 14 februarie 2024, și expediată prin poștă la 09 februarie 2024, a fost depusă cu respectarea termenului de contestare.

3.3. Cu referire la termenul de 30 de zile, de examinare a contestației,

stabilit de art. 39 alin. (2) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care a fost depășit, Consiliul relevă că, dispoziția din alin. (3) art. 29 din Legea nr.178/2014, prin care s-a acordat dreptul autorului sesizării de a contesta Hotărârea Completului de contestații a Colegiului disciplinar la Consiliul Superior al Magistraturii, a fost introdusă prin Legea nr. 5 din 02 februarie 2023 pentru modificarea unor acte normative (răspunderea disciplinară a judecătorilor și activitatea inspecției judiciare), în vigoare din 18 aprilie 2023.

3.4. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene la soluționarea chestiunilor ce vizează procedurile disciplinare împotriva judecătorilor în componența Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să fie cel puțin jumătate din membrii săi, care să fie judecători aleși de colegii lor.

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat necesitatea ca un număr important al membrilor organului (disciplinar) să fie ei însuși judecători, fapt care oferă o anumită garanție de imparțialitate (Oleksandr Volkov v. Ucraina, § 109, și Xhoxhaj v. Albania, nr. 15227/19, § 299, 9 februarie 2021, Catană v. Moldova).

În acest context, se reține că activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, la capitolul ce ține de competența de a examina chestiuni cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a fost blocată un timp îndelungat, pe motiv de imposibilitate de convocare a ședințelor cu participarea la aceste ședințe a cel puțin jumătate de membri judecători, din pricini obiective.

4. Plenul Consiliului reține că, Inspekția judiciară, prin decizia nr. 919s-1319 p/m din 15 noiembrie 2023, a respins ca neîntemeiată sesizarea înaintată de Anatolie Bița, pe motiv că faptele expuse nu constituie abateri disciplinare în măsură să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorului vizat, conform prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

5. Prin hotărârea nr. 256/11 din 22 decembrie 2023, Completul de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Anatolie Bița împotriva deciziei Inspekției judiciare, reținând în concluzie aceleași motive.

6. Din contestația depusă împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor se atestă dezacordul lui Anatolie Bița cu acțiunile judecătorului Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria Soroca, sediul central, la examinarea dosarului nr. 10-12/23, care prin încheierea din 10 august 2023 a dispus: Plângerea depusă de către avocatul Ion Căpățînă, în interesele petiționarului Anatolie Bița, împotriva ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale cu clasarea procesului penal din 21 februarie 2023 emisă de procurorul în procuratura raionului Soroca, Haric Evghenii, și constatarea faptului de nesoluționare a plângerii în ordinea art. 299/1 din Codul de procedură penală de Procurorul-șef al Procuraturii raionului Soroca Fiștic Eduard, se respinge ca neîntemeiată.

6.1. Astfel, faptele invocate de Anatolie Bița drept încălcări admise de judecător, sunt raportate direct și în exclusivitate soluției de respingere a plângerii petiționarului împotriva ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale cu clasarea procesului penal din 21 februarie 2023 emisă de procurorul în procuratura raionului Soroca. Aspectele la care se referă contestatarul de respectare a

prevederilor procesuale în cadrul examinării unei plângeri, pot fi verificate de o instanță judecătorească superioară.

6.2. Totodată, este de reținut faptul că contestatarul a solicitat atragerea la răspundere disciplinară a magistratului vizat prin prisma prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b), c), i), m) și o) ale Legii nr. 178 din 25.07.2014. În acest context, se subliniază că: lit.c) a fost abrogată prin Legea nr. 5 din 02.02.2023, în vigoare 18.04.2023; lit. m) a fost abrogată prin Legea nr. 136 din 19.07.2018, în vigoare 14.10.2018; lit. o) a fost abrogată prin Legea nr.136 din 19.07.2018, în vigoare 14.10.2018.

6.3. Este indubitabil că interpretarea și aplicarea normelor de drept exced sferei răspunderii, întrucât țin de raționamentul logico-juridic al magistratului. Verificarea corectitudinii constatărilor circumstanțelor de fapt ale cauzei, a aplicării și interpretării normelor de drept material, precum și respectarea normelor de drept procedural, la judecarea cauzei în primă instanță este competența instanței de apel, iar în instanța de apel, respectiv - în instanța de recurs.

Altfel spus, o neregularitate a actului judecătoresc constituie temei pentru formularea unei căi de atac, în timp ce răspunderea disciplinară poate fi antrenată în cu totul alte condiții decât cele prevăzute de lege pentru promovarea unei căi de atac.

6.4. Cu privire la acest aspect, reținând că prin sesizare/contestație se analizează și se impută magistratului modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale în raport cu împrejurările de fapt și de drept, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii învederează că modul în care judecătorul interpretează și aplică legea într-o cauză dată nu este susceptibil de sancțiune disciplinară decât atunci când nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual, situație ce nu se atestă la caz.

Mai mult, analiza pe care o face contestatorul excede limitele contenciosului disciplinar, întrucât controlul de legalitate în privința actelor de procedură efectuate într-un dosar se realizează în conformitate cu dispozițiile procedurale de către autoritățile competente și nicidecum nu de către Inspekția judiciară, ori, în caz contrar, Inspekția judiciară s-ar subroga autorității judiciare competente să realizeze analiza de legalitate și temeinicie a actelor procedurale în discuție.

6.5. Prin urmare, este indubitabil că inspectorul-judecător și Completul de examinare a contestațiilor corect au indicat că conform principiilor generale nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Astfel, se impune a nota că atât Completul de examinare a contestațiilor, cât și Inspekția judiciară just au concluzionat că, Consiliul Superior al Magistraturii, în virtutea atribuțiilor sale atribuite prin lege, nu au dreptul să intervină în procesul de îmfăptuire a justiției, respectiv să se expună în privința legalității și temeiniciei actelor de dispoziție ale instanței de judecată, deoarece argumentele din sesizare se referă la acțiuni procedurale, care pot fi invocate în procedura legală de atac și care nu poate fi înlocuită prin alte modalități, inclusiv prin solicitări de tragere a judecătorului la răspundere disciplinară.

În caz contrar, acțiunile de expunere în privința actelor judecătorești adoptate, de apreciere a probelor din dosar, corectitudinii aplicării legislației etc, ar constitui o imixtiune gravă în actul de justiție.

În exercitarea atribuțiilor, judecătorii beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

6.6. Potrivit Legii, judecătorul poate fi atras la răspundere doar în cazurile stabilite exhaustiv de Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, fără a fi admisă o interpretare generală a temeiurilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

În susținerea celor invocate de autorul sesizării, în aspectul pretinselor încălcări a normelor legale și a drepturilor procedurale, nu s-a făcut referire la un act judecătorec al instanței competente, din care să rezulte încălcarea legii care să întrunească elementele abaterii disciplinare.

Respectiv, cele expuse în sesizare și contestație nu denotă fapte, acțiuni, manifestări prin care să fie afectate drepturile și libertățile fundamentale, încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înlăptuire a justiției.

6.7. În opinia Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, autorul contestației face o descriere a circumstanțelor petrecute, însă nu indică în ce constă abaterea disciplinară invocată judecătorului Ghenadie Tocaiuc. Or, actul de dispoziție emis de judecător poate fi supus controlului judiciar în ordinea și modul stabilit de lege.

6.8. Mai mult, judecătorul nu poate fi tras la răspundere disciplinară pentru actele de dispoziție emise, decât în cazul în care s-a constatat intenția sau neglijența gravă a judecătorului, ce a dus la încălcarea drepturilor persoanei.

Potrivit principiilor constituționale, judecătorul în procesul judecării cauzei, trebuie să decidă liber, fără careva influențe, presiune sau amenințare, concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum în cadrul unei proceduri disciplinare.

Prin expunerile din sesizare/contestație, așa cum au fost formulate, autorul își impune interpretările sale personale asupra circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, ceea ce nu este admis, deoarece înseamnă o ignorare a principiilor legale și constituționale, conform cărora judecătorul este independent, iar hotărârile/ încheierile judecătorești sunt supuse numai controlului judiciar.

6.9. La caz, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră necesar a evidenția că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că, nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire al unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite.

6.10. Concomitent se atestă că, în acțiunile judecătorului vizat în sesizare, nu s-au constatat careva acțiuni ce ar putea fi considerate fapte care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției în așa măsură încât să afecteze încrederea în justiție, comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara acestora, iar întru argumentarea acestei poziții, alegațiile contestatorului sunt

îndreptate exclusiv împotriva actului judecătoresc adoptat de judecători în cadrul examinării cauzei, alegații care nu pot forma obiectul unui contencios disciplinar, deoarece opinia unui judecător exprimată în actul judecătoresc nu poate fi cenzurată prin solicitări de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului pentru că a emis un act judecătoresc cu care partea participantă la proces nu este de acord.

6.11. De altfel, reieșind din conținutul contestației, contestatarul nu și-a concretizat argumentele prin expunerea concretă a faptelor comise de către judecător în starea să confirme abaterile disciplinare imputate judecătorului, solicitând sancționarea în baza normelor generale de etică, însă imputarea oricărei încălcări implică confirmarea prin probe, la caz, astfel de probe, nu au fost prezentat, alegațiile urmând a fi calificate ca aprecieri subiective ale autorului cu caracter declarativ.

6.12. Din verificarea argumentelor actului de sesizare și contestație, probele administrate, se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterilor disciplinare, în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorului Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria Soroca, sediul central, potrivit art. 4 alin. (1) lit. b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, după cum s-a menționat mai sus literile c), m), o) din art. 4 alin. (1) al Legii nr. 178/2014 au fost abrogate și nu mai pot fi reinute a temei de angajare a răspunderii disciplinare a judecătorului.

6.13. La fel, sunt neîntemeiate și criticile aduse de către autorul contestației Completului de examinare a contestațiilor și inspectorului-judecător, în situația în care materialele denotă cu certitudine că sesizarea și contestația au fost examinate minuțios și multiaspectual, a fost dată apreciere tuturor circumstanțelor, fiind emisă o decizie legală și întemeiată.

7. Este de menționat că prin lege organică, și anume articolele 27-29 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a fost reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției judiciare și împotriva hotărârilor Completului de contestații a Colegiului disciplinar.

7.1. Astfel, o persoană interesată, căreia Inspecția judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza 2 căi de atac prevăzută de lege, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar și alta la Consiliul Superior al Magistraturii. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezentând activități quasi-judiciare, garantează în măsura stabilită de art. 6 CEDO accesul la justiție în raport cu autorului sesizării, întrucât conțin atât șanse, cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

7.2. Din aceste considerente, Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, adoptată pe marginea contestației depuse de Anatolie Bița împotriva hotărârii nr. 256/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar va fi una fără drept de contestare.

Astfel, conform art. 27 din Legea nr. 178/2014: (1) Completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor.

(2) Completele de contestație sunt formate din 3 membri ai colegiului disciplinar numiți prin hotărârea colegiului disciplinar, *cel puțin unul dintre ei fiind în mod obligatoriu judecător*.

(3) Modul de organizare a ședințelor completelor de contestație este stabilit în Regulamentul cu privire la activitatea colegiului disciplinar.

Succesiv, conform alin. (1) art. 29 din Lege, hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație, iar alin. (3) art. 29 din Lege acordă dreptul de contestare a hotărârii privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării, la Consiliul Superior al Magistraturii.

7.3. Concluzia dată corespunde exigențelor cuprinse în jurisprudența Curții Constituționale și a CtEDO.

7.4. Totodată, prin decizia nr. 137 din 29 septembrie 2022, Curtea Constituțională a Republicii Moldova, examinând excepția de neconstituționalitate a articolului 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a menționat că pentru ca articolul 6 § 1 din Convenție să fie aplicabil, trebuie să existe o „dispută” cu privire la un „drept” despre care se poate afirma că este recunoscut în dreptul național, indiferent dacă este protejat sau nu de Convenție (Regner v. Republica Cehă [MC], 19 septembrie 2017, § 99; Denisov v. Ucraina [MC], 25 septembrie 2018, § 44).

7.5. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale 6 indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

7.6. În aceeași măsură, Curtea Constituțională a constatat că, potrivit art. 26 alin. (1) din Legea nr.178/2014, în cazul în care nu se constată existența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă prin probele administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul-judecător elaborează o decizie motivată de respingere a sesizării, care poate fi contestată în fața completelor de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar. Curtea Constituțională a menționat că, existența unui drept de acces la un tribunal împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu a demonstrat existența unui drept „civil” care poate fi apărut în justiție. Răspunderea disciplinară a judecătorilor reprezintă o procedură de drept public care urmărește să asigure responsabilitatea judecătorilor și, prin urmare, încrederea publicului în justiție. Fără a nega importanța acestei instituții, Curtea Constituțională a menționat că, în eventualitatea sancționării disciplinare a unui judecător, persoana care a depus sesizarea nu va obține vreun avantaj patrimonial sau nepatrimonial care ar putea fi catalogat ca un drept „civil”.

Curtea Constituțională a statuat că, printr-o faptă comisă de un judecător, ar putea fi lezate drepturile fundamentale ale unei persoane. Totuși, încălcările în

discuție pot fi remediate prin intermediul altor mijloace, e.g. exercitarea căilor de atac împotriva hotărârii care lezează un drept, formularea unor acțiuni civile în despăgubire (e.g. pe baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești sau pe baza Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești) sau alte remedii care pun în aplicare obligațiile pozitive ale statului de a asigura protecția drepturilor omului.

7.7. În această ordine de idei, nu va putea fi invocat faptul cu referire la o pretinsă îngrădire a accesului la justiție, întrucât în această situație cadrul normativ pertinent instituie o triplă jurisdicție la examinarea sesizării, iar hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii va fi una irevocabilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea 947-XIII din 19 iulie 1996, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor prezenți, cu excepția cazului prevăzut în art. 19 alin. (4).

Conform art. 15 alin. (2) din Legea 947-XIII din 19 iulie 1996, ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii care sunt în exercițiul funcției și nu se află în situațiile menționate la art. 18 alin. (1) din Legea menționată.

Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii cu 8 (opt) voturi pro și 0 (zero) voturi împotriva, respinge contestația depusă de petiționarul Bița Anatolie împotriva hotărârii nr. 256/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar.

În conformitate cu art. 39 și 40 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și art. 22 și 24 din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii

H O T Ă R Ă Ș T E :

1. Se respinge contestația, depusă de Anatolie Bița împotriva hotărârii nr. 256/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, emisă în privința judecătorului Ghenadie Tocaiuc de la Judecătoria Soroca, sediul central.

2. Se menține fără modificări Hotărârea nr. 256/11 din 22 decembrie 2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar.

3. Prezenta Hotărâre este irevocabilă.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

**Președintele ședinței Plenului
Consiliului Superior al Magistraturii**

Sergiu CARAMAN